

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за еднѣ годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шестъ мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полиціа, въ група, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Пѣмскы, Прусскы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 2 МАРТЪ 1878.

Брой 9.

“ВСИЧКО ЩО НАМЪРИ РЪКА-ТА
ТИ ДА НАПРАВИ, НАПРАВИ СЪ
СИЛЪ-ТЪ СИ.”

Екклес. 9; 10.

2.

Въ мнѣжлий-тъ си членъ върху този прѣдмѣтъ разискамы първо-то главно наставленіе което сѣ заключава въ това практическо правило, спречъ, *върши онова което е прѣдъ тебе*. Сега ще разгледамы:

2. *Върши настолцы-тъ си длѣжности, т. е. длѣжности-тъ на всякой денъ и часъ*. Извършваніе-то на длѣжности-тъ на всякой денъ има важно вліяніе върху цѣлый-тъ ни животъ. Никой не може да прѣнебрѣгне тѣзи длѣжности безъ да страда, и никой не бива да измамва себе си като мысли че такыва длѣжности могатъ сѣ извърши на друго врѣме; той може да свърши другъ пѣтъ онова което трѣбваше да извърши сега, но въ такъвъ случай той не върши сжжж-тъ длѣжность. Ако чловѣкъ прѣнебрѣгне длѣжность-тъ си на нѣкой денъ или часъ, тя вещь е за всѣкога прѣнебрѣгнѣта, и животъ-тъ на такъвъ чловѣкъ ще остане непепълненъ и не ствършенъ. Най-дългий-тъ животъ е много късъ, и ако отъ него сѣ откъснѣтъ нѣколко минути чрѣзъ небрѣженіе и лѣнность, той става още по-късъ.

Мнозина бѣхъ сѣ зачудили като намѣрятъ колко повече работъ могатъ да извършатъ като освободятъ умъ-тъ си отъ всяко минжло и бѣдѣще и здраво сѣ заловятъ да извършаватъ длѣжности-тъ на настояще-то. Всѣкой платъ става отъ концы, но ако бы предачъ-тъ да прѣнебрѣгне да преде по причинъ че преденіе-то на единъ конецъ сѣ види да е малка работа която може лесно да сѣ направи въ бѣдѣще, то платъ-тъ нѣма да сѣ свърши. Мнозина младежъ, за да не сѣ безпокоѣтъ въ удовольвія-та си или спокойствія-та си, успокояватъ свѣсти-тъ си като си въображаватъ какъвы великы работы тѣ ще извършатъ въ бѣдѣще. Тѣ иждивяватъ врѣме-то си въ праздность, а въ сжщо-то врѣме въобразяватъ сѣ какъ ще спечелятъ голѣмо иманіе, какъ ще станѣтъ учены и отличны мѣжѣ, или даровити вѣтѣ, или усърдни проповѣдници на Евангеліе-то, или великы държавни мѣжѣ, или бѣекави благодѣтели на народъ-тъ си и въобще на чловѣческый родъ. Тѣзи е една отъ главны-тъ примкы въ кой-то Сатана врѣмичува млади-тъ и неразсѣдны-тъ. Той гы убѣждава сега да стоятъ праздны, а имъ прѣдставя какъвы великы работы тѣ ще извършатъ въ нѣкое бѣдѣще врѣме. По този начинъ той затѣпява свѣсти-тъ имъ и гы прави да спятъ до когато прѣмѣнѣтъ най-важна-та часть на животъ-тъ си; т. е. той гы прави да дремятъ прѣзъ врѣме-то на свѣдѣжъ, а гы оставя да сѣ ст-

будятъ прѣзъ жѣтъ-тъ само да жѣнѣтъ измамъ и скръбъ, като гледатъ че други, тѣхны другари, които естествено не сѣ по-даровити отъ тѣхъ, само чрѣзъ испѣлняваніе-то на повседневны-тъ си длѣжности сѣ гы надирѣварили и сѣ зѣли награды-тъ за които тѣ бѣхъ си въображавали че щѣхъ да сѣ тѣхны.

3. Има и друго важно поученіе което сѣ заключава въ горѣприведеный-тъ стихъ, и което заслужава вниманіе-то ни. То е че ный трѣбва да вършимъ малкы-тъ длѣжности на животъ-тъ си сѣ сжщо-то вниманіе както и голѣмы-тъ, и неприяны-тъ длѣжности сѣ сжщж-тъ вѣрно както и пріятны-тъ. Ный не бива да прѣзирамы нищо което небесный-тъ ни Отецъ ни дава да вършимъ, по причинъ че такова нѣщо може да сѣ види долно въ очѣ-тъ на свѣтъ-тъ отъ кой-то смы окръжени. Ный трѣбва всѣкога да помнимъ че Богъ не ще ни даде да вършимъ едно нѣщо което не заслужава врѣме-то ни и вниманіе-то ни. Трѣбва да сѣ докарвамы на умъ че *всяка справедлива работа е почетена* прѣдъ очѣ-тъ Божіи. За това ный не бива да сѣ срамувамы да непѣлнявамы какъвъ да е длѣжность която ни сѣ прѣдставя да ѣж вършимъ. Ако ный сами смы нанетивъ достойни и благородни, то работа-та не само че не може да ны унижи, но напротивъ ный можемъ да облагородимъ неѣж. Чловѣци-тъ унижаватъ себе си не чрѣзъ *извършваніе-то* но чрѣзъ прѣнебрѣженіе-то на *длѣжности-тъ* си. Тука ни сѣ прѣдставя една отъ най-голѣмы-тъ злины която врѣлува въ настояще-то врѣме. Намиратъ сѣ много мѣжѣ и жены които стоятъ праздны не защото нѣма работа за тѣхъ, но защото тѣ не могатъ да намѣрятъ работъ *приличъ за тѣхно-то положеніе*. Тѣ чакатъ за нѣщо *почтенно* и *высоко*! Като че Божій-тъ свѣтъ не е *пѣлнъ* съ почтенны заниманія, тѣ стоятъ въ праздность и тѣи обезчестяватъ себе си и родъ-тъ си. Опасность-та на това зло сѣ види и отъ това че то е вкоренено въ еднѣ *лѣсно-виж гордость* която често до толкозъ обладава чловѣцы-тъ щото е почти невъзможно за тѣхъ да сѣ освободятъ отъ неѣж. Такава гордость подбужда мнозина глупцы често да прѣдпочитатъ да стоятъ гладни нежелѣ да вършатъ нѣкоѣж работъ за кой-то тѣ мыслятъ че тя е долна! Ный трѣбва всѣкога да помнимъ че онова което ни унижава не е работа-та, но *невѣрность-та, лѣпность-та* и кой да е видъ грѣхъ. Ный не трѣбва да сѣ боямъ да вършимъ какъвъ да е справедливъ работъ, но трѣбва да сѣ пазимъ да не грѣшимъ.

Сполука въ този свѣтъ може да сѣ придобие само като вѣрно сѣ извършва *всякоя* длѣжность колкото маловажна може и да е тя. Извършваніе-то или неизвършваніе-то на такыва малкы длѣ-

жности е пмало голѣмо вліяніе въ цѣлый-тъ животъ на много чловѣцы. Справедливо-то извършваніе на малкы длѣжности често е отваряло пѣтъ-тъ за прѣуспѣваніе и почестъ на мнозина, а неизвършваніе-то на такыва малкы длѣжности е затваряло врата-та за успѣхъ-тъ на мнозина и гы е працало въ несполукъ и безчестіе.

Нека млади-тъ ни читатели и читателкы да размышляватъ серіозно върху тѣзи истинны и да дѣйствуватъ съобразно съ тѣхъ, и нека бѣдѣтъ увѣрени че тѣ никога нѣма да плачатъ послѣ за злоупотребенъ животъ.

КАРТАГЕНСКА МЪЧЕНИЦА.

Еднообразіе-то на вѣрж-тъ и на опытность-тъ на венчы-тъ истинны Христіаны подъ разны обстоятелства, е едно отъ главны-тъ потвържденія за истинность-тъ на Христіанство-то. Изложенія-та на борбы-тъ, надежды-тъ и утѣшенія-та на Христіаны-тъ които живѣхъ прѣдъ 16 или 17 вѣкове, описватъ точно днешно-то състояніе на църквѣ-тъ. Богати и сиромаси, учени и прости, свободни и робѣ, мѣжѣ и жены, Іудей и язычници, венчы-тъ истинны Христіаны сѣ членове на едно велико домочадіе, на което глава-та е онзи кой-то е “сжщій вчера, днесъ и во вѣкы.”

Около 200 год. слѣдъ Христа живѣше въ Картагенъ една млада госпожа именъ Перпета отъ благородно домородіе. Тя бѣше много хубава и доста въспѣтанъ жена, и участь-та ѣ бѣше да прѣмине прѣзъ много тежки опыты. Тогава Христіанство-то бѣрзо напѣдваше и добываше корень по венчы-тъ области на Римскѣ-тъ имперіи. Язычество-то, като не можеше да сѣ държи другога, почнѣ да противостои на Христіанство-то чрѣзъ свирѣпы срѣдства. То сѣ стараше да изгаси огнь-тъ чрѣзъ крѣвъ-тъ на мѣченицы-тъ. Но въ това врѣме главна-та надежда на Христіаны-тъ бѣше Евангеліе-то, и главна-та цѣль животъ-тъ имъ бѣше да прославятъ Оногзи кой-то умрѣ за тѣхъ. Тѣ радостно прѣтърпѣвахъ загубж-тъ на венчы, и, споредъ както Игнатій казва, прѣдставяхъ себе си “като жито-то на Господа да сѣ смѣле чрѣзъ зѣбы-тъ на дивы звѣрове, за да може да сѣ образува на хлѣбъ Господень.” За забѣлѣжаніе е че тѣ не само не мѣмрехъ когато страдахъ, но считахъ това като еднѣ привилегіи отъ Господа.

Между онѣзи мѣченицы бѣше и Перпета. Баща ѣ бѣше язычникъ, но майка ѣ и венчы-тъ ѣ близны роднины или бѣхъ станѣли или бѣхъ наклонни да станѣтъ Христіани. Тя бѣше на 22 години, бѣше сѣ оженила прѣди малко врѣме и имаше едно малко дѣтенце когато избухнѣ едно свирѣпо гоненіе противъ Христіанство-то. Тогава тя още не

бѣше сѣ крѣстѣла, и може бы че по тѣзи причинъ баща ѣ сѣ надѣваше че ще може да ѣж отвѣрне отъ Христіанство-то, и тѣи да направи и неѣж и роднины-тъ ѣ да избѣгнѣтъ ужасы-тъ и укору-тъ на публично-то ѣ наказаніе. Но венчы-тъ старанія и заплашванія на бащѣ ѣ не бѣхъ възможны да промѣнятъ умъ-тъ ѣ и да ѣж отвѣрнѣтъ отъ спасителный-тъ пѣтъ на Исуса Христа. Нѣколко дена слѣдъ тѣзи усилія на бащѣ ѣ, тя сѣ крѣсти, и тогава тя каза: “Духъ Святый мя побуди въ врѣме-то на крѣщаваніе-то ми да сѣ молижъ Богу само да ми даде силъ да тѣрижъ”. Богъ ослища молитвъ-тъ ѣ и чудно ѣж подкрѣпѣваше.

Когато ѣж завлѣкохъ въ тѣмницѣ-тъ заедно съ другъ пейнѣж сестрѣж и състрадалѣж, Фелицитѣж, тя много сѣ наскърби. Тамъ венчы около неѣж сѣ виждаше много различно отъ онова на което тя бѣше навѣкижла у дома си. Тя каза: “Голѣма-та топлина която ставаше отъ множество-то на затворены-тъ, грубо-то обхожденіе на стражари-тъ, и най-вече-търиж-та ми за чадѣ-то ми (тогава то не бѣше при неѣж), мя направихъ окалѣнна. Азъ много сѣ некушавѣхъ защото никога по-напѣдъ не бѣхъ была въ такавъ мрачность. О, колко ужасенъ день!” Свободны-тъ Христіани сполучихъ да прѣкупятъ за затворены-тъ по-добро мѣсто, дѣто тѣ бѣхъ отдѣлени отъ лошы-тъ прѣстѣпницы. По едно врѣме Перпета сполучи да ѣ сѣ даде дѣте-то ѣ да го кѣрми, и тя бѣше толкозъ благодарна за това щото казваше: “Тѣмница-та ми станѣ палатъ.” Когато бѣхъ въ затворъ-тъ, пріятелка-та ѣ Фелицита роди едно дѣтенце, и това ѣ причини още по-голѣмы грыжи, защото тя горѣщо съчувствоваше съ неѣж.

Когато доиде день-тъ да ѣж испытватъ въ сѣдилище-то за послѣдно рѣшеніе, баща ѣ, прѣтоваренъ съ скръби и грыжи, доиде прѣдъ събраніе-то и моленіе ѣ сѣ: “Чадѣ мое, пожали бѣлѣж-тъ ми косѣж, пожали бащѣ си, ако още заслужамъ да сѣ наричамъ баща. . . . Остави възвышенный-тъ си духъ; не хвърляй насъ всѣнца ны въ погубленіе.” Той падиж на нозѣ-тъ ѣ и цѣлуваше рѣцѣ-тъ ѣ. Това бѣше едно отъ най-тежкы-тъ опыты прѣзъ които Перпета прѣмѣниж. Поведеніе-то и молбы-тъ на бащѣ ѣ прѣтоварихъ сѣрдце-то ѣ съ скръби. Тя обѣчаше бащѣ си най-любезно, и нищо друго освѣнъ любовь-тъж Христовѣж и благодать-тъж Божіи не можаше да ѣж държи да не склони на неговы-тъ молбы и да сѣ отрече отъ Оногзи кой-то умрѣ за неѣж. А най-скърбно-то за неѣж бѣше че баща ѣ не вѣрваше въ Исуса Христа и не можеше да сѣ утѣшава въ надеждѣ-тъ на Христіаны-тъ. “Баща ми”, казѣтя, “испѣлни сѣрдце-то ми съ скръбъ. Азъ мыслехъ че отъ цѣлый-тъ ни домъ само той не можеше да сѣ радва въ страданія-та ми”. Най-послѣ баща ѣ зе-

ма дѣтенце-то и въ рѣдѣ-тъ си и каза: "Смилѣ се за това чадѣ". Сѣдѣ-та доста почувствува отъ това и ѣхъ покани за посѣдѣнѣ пѣтъ да принесе жертвѣ на н-долѣ-тъ. Перпета отговори: "Азъ не мога да сторѣжъ това". "Тогава Христѣанка ли си ты"? попыта той. Мѣченица-та исповѣда прѣдъ голѣмо-то множество че та бѣше Христѣанка, и тогава сѣдба-та ѣ се свѣрши; та быде осѣдена да се хвърли на дивѣ-тъ звѣрове въ идущѣ-тъ празникѣ. Тогава ѣхъ вѣрѣжѣ пакъ въ тъмницѣ-тъ. Тя се надѣваше да види поне още веднѣжъ любезно-то си чадѣ, но това не бѣше ѣ позволено. Чудно, но слѣдѣ онова вѣме дѣте-то никакъ не плачеше за майкѣ-тъ си, и та казваше че това бѣ милость Божѣя за неѣхъ.

Най-послѣ дойде часъ-тъ когато Перпета и други мѣченици трѣбваше да се накажатъ публично и свѣрѣпо. Споредъ тогавашнѣ-тъ обичай, единъ видъ посѣдно убоженіе се даваше на осѣденѣ-тъ. Христѣани-тъ на онѣзи трѣпезѣ се разговарѣхъ за сѣднѣ-тъ день, и съ това очудвахъ множество-то което бѣше се натрупало около тѣхъ. Перпета и другарка-та ѣ Фелицита се осѣдихъ да бѣждѣтъ изложени на мѣчени-та на единъ дивѣ кравѣ. Тѣ се изложихъ на мѣсто-то и крава-та се спустихъ върху тѣхъ. Зрѣлище-то бѣше най-ужасно и сѣрдцестошительно. Крава-та се впуснѣ върху жертвѣ-тъ си, но испѣрво не сполучи да ги промуши съ рогове-тъ си. Перпета се исправи, прибра раскѣсани-тъ си дрехѣ и отиде да помага на Фелицитѣ. Крѣвъ рукиѣ отъ тѣхъ. Христѣани-тъ насѣрдавахъ мѣченици-тъ да се подкрѣпѣватъ въ Оногѣзи който умрѣ за тѣхъ. Зрѣлище-то бѣше толкозъ сѣкрушительно щѣто множество-то настояваше да не оставятъ вече тѣзи жени на забавно-то и ужасно-то мѣченіе на кравѣ-тъ, но да ги прѣдадатъ на джелѣ-ты-тъ да ги погубятъ изведнѣжъ. Дѣло-то се извѣрши, и духове-тъ на мѣченици-тъ отидохъ при Оногѣзи който ги бѣ далъ. По този начинъ тѣ прослави хъ Господа Исуса Христа.

НЕПОСТОЯНСТВО-ТО НА БОГАТСТВО-ТО.

Въ мѣжлѣ-тъ си брой нѣхъ обнародвахъ единъ членъ върху *Злупотѣбно Богатство*, и сега ще изложимъ още нѣколко примѣры които показватъ колко безумно е да туримъ надеждѣ-тъ си въ богатство-то, и колко нужно е за онѣзи които иматъ богатство въ тойзи свѣтъ да випмаватъ на думы-тъ на Спаситель-тъ, "На богаты-тъ въ тойзи свѣтъ зарѣжай да не высокоумствува, нито да се надѣжтъ на непостоянство-то на богатство-то, но на Бога Живаго. 1 Тим. 6; 17.

Приказва се за единъ младежъ въ Лондонъ че като былъ опѣснѣ отъ успѣхъ, и насѣрденъ отъ тѣлесно-то си здравіе, се хвалилъ че чловѣци-тъ отдаватъ голѣмѣ почестъ на богатство-то, и за това и той былъ турѣлъ сѣрдце-то си за да го придобѣе. Слѣдъ нѣколко мѣсеци, обаче, той бѣше положенъ въ гробъ-тъ и свѣтлы-тъ му надеждѣ быдохъ разбиты.

Другъ търговецъ, който былъ на сѣдѣнѣ възрастѣ, сполучилъ да придобѣе повече отъ 100,000 ан. лиры съ непрѣстаннѣ-тъ си трудове, но когато приближило вѣме-то да се наслаждава отъ мѣчнопридобыто-то си богатство, хванѣла го една дамила и го довела до едно най-жалостно състояние, и тѣй надеждѣ-тъ му излѣзли суетны.

Единъ писатель говори за единъ богатъ неговъ познѣникъ, който за да вѣрне едно калпаво петаче което зель отъ единъ кафедрѣя, се вращѣлъ отъ доста дѣлѣтъ пѣтъ. Той умрѣлъ, като оставилъ повече отъ 200,000 ан. лиры; но негово-то богатство се раздѣлило помежду нѣколко прѣсты работници, на които той гледалъ съ прѣзрѣніе въ животѣ-тъ си.

Още по-окаяненъ е былъ другъ единъ скѣперникъ. Когато прѣтяжаваше повече отъ половинѣ миліонѣ лиры, той се обличаше въ дрипы, тѣй щѣто мнозина щѣхъ да го възмѣнятъ за просякъ, и да му пуснѣтъ едно петаче въ рѣжѣ-тъ. Той ходеше да събира космы и парцѣлы и да трашува по нивѣ-та, като се оплакваше горчиво отъ птици-тъ които му относили толкозъ много сѣно да се правятъ гнѣзда-та. Той сполучи цѣль-тъ си, като натрупа до единъ миліонѣ лиры, но, подиръ придобиваніе-то имѣ, той намѣри че цѣль-та за който бѣше посвѣтилъ цѣль-тъ си животѣ, бѣше цѣлна съ незадоволствіе. Послѣдни-тъ часове на животѣ-тъ му бѣхъ пѣлни съ горчивы грижѣ какъ да опази богатство-то си. Той щѣше да скочи отъ сѣнѣ, и да извика: "Парѣ-тъ ми! парѣ-тъ ми! Да ми не открадѣте парѣ-тъ." Прѣзъ нощъ-тъ когато умрѣлъ той былъ намѣренъ да се скыта изъ кѣщѣ-тъ си, и плачешкомъ да търси единъ записъ отъ пѣтъ лиры който скрѣлъ нѣкъдѣ и не помнилъ къдѣ е; и, ако той до тогава и да бѣше миліонистъ, казвалъ че записъ-тъ бѣ почти всичко щѣ имаше въ свѣтъ-тъ! Послѣдни-тъ му часове бѣхъ много мрачни и печални. Той умрѣ окаяненъ, и видѣ че голѣмо-то богатство не можеше да снабди нужды-тъ на единъ безсмертѣнъ душѣ.

Я П О Н І Я.

Японска-та дѣржава състои отъ около 3,000 островѣ. Отъ тѣхъ нѣкои сѣ каменнѣсти и сѣвѣмъ пусѣти, но единъ отъ тѣхъ е толкова голѣмѣ колкото Англіѣ, и въ него се намира една планина около 16,000 крака висока и има едно езеро което по голѣмѣнѣ-тъ си е колкото половинѣ-тъ на Мраморно море. Тѣзи островѣ иматъ много высокѣ и гористѣ върхове които сѣхъ просѣчени отъ дълбокѣ долове. Много села и градове сѣхъ хубавѣ мѣстоположеніѣ лѣжатъ по страны-тъ на тѣзи бѣрда и въ долины-тъ. Японци-тъ сѣхъ въобще миролюбивѣ, кроткѣ и прыгавѣ хора. Въ Японіѣ народонаселеніе-то достига до 30,000,000 души. Тамъ има десѣтъ-двадесѣтъ голѣми градове, всѣкой единъ съ повече отъ 100,000 жители. Нинѣшната столица на Японско-то царство, Токио, има повече отъ 800,000 жители. По градове-тъ, по-голѣмо-то число отъ народъ-тъ могатъ да четѣтъ и да пишѣтъ. Около тридесѣтъ вѣстници се издаватъ само въ столичнѣ-тъ градъ, отъ които нѣкои се издаватъ повседнѣвно, и иматъ по 20,000 спомоществователи. Японци-тъ иматъ първоначалнѣ и высшѣ мѣжкѣ и дѣвическѣ училища, учителскѣ училища, едно индженерско училище, и едно всеучилище (университетъ) снабдено съ учители способнѣ за званіѣ-та си. Японскѣ-тъ войницѣ и корабницѣ сѣхъ обрѣжени и обучени по Европѣйскѣ системѣ. Градскѣ-тъ улици се пѣзѣтъ отъ стражѣ, за да не ставѣтъ кражбѣ и убійства. Много Японци пѣжѣтъ единъ видъ тамошно пѣтіе което

наричатъ *такѣи*, но въ Японіѣ нѣма много пѣянци, и продавницѣ-тъ на овошѣи сѣхъ повече нежелѣ на опывателнѣ пѣтіѣ. Японци-тъ пѣмѣтъ изобилно хранѣ, и тамъ нѣма много просѣяци. По Японскѣ обичѣи, единъ чловѣкъ може да помине съ 60 чѣсти пары на день. Земя-та въ Японіѣ е плодѣвита, и поляны-тъ и долины-тъ се покрывѣтъ ежегодно отъ пространнѣ нивѣ съ оризъ. Японци-тъ прѣвѣсхождѣтъ въ много художества, особѣнно въ фарфѣрнѣ сѣждѣе и въ бронзовѣ издѣліѣ.

При всѣхъ-тъхъ си вѣнѣкашнѣ образованѣ, обаче, Японіѣ е земя языческа. Нейно-то старо вѣроповѣданіе се нарича *Шинтоизмъ*; но по-высокѣ-тъ и вѣспитани-тъ разрядѣ на общество-то сѣхъ прѣдадени на безбожнѣчество, а по-невѣжественнѣ-тъ се слѣпо подчинѣватъ на Правителство-то и на жрецы-тъ. Споредъ ученіе-то на Шинтоизмъ-тъ, главна-та длѣжнѣсть на чловѣци-тъ е да подражавѣтъ прѣдѣды-тъ си. Въ теченіе на вѣме-то, Японци-тъ сѣхъ стигнѣли до тамъ щѣто да обоготворѣтъ славнѣ-тъ си прѣдѣды и да имѣ отдаватъ божескѣ почести. Шинтоескѣ-тъ храмове сѣхъ построѣни отъ просто дѣрво безъ образѣ или пѣкаквѣ украшеніѣ. Поклонницѣ-тъ не влѣзѣтъ въ храмъ-тъ, но застапуватъ прѣдъ врата-та за да искажѣтъ молитвѣ-тъ си, а това тѣ правятъ слѣдъ като дрѣжкатъ единъ звѣнецъ привѣрзанъ на края на едно вѣжѣ, за да призвѣтъ вниманіе-то на богъ-тъ.

Прѣдѣ чѣтыри-пѣтъ стотинѣ годнѣи, Будаиска-та вѣра се прѣнесла отъ Китай, и къдѣ край-тъ на чѣтырѣнадесѣтый вѣкъ та бѣше станѣла общенародна вѣра въ Японіѣ. Будаизмъ-тъ има много численнѣ жрецы и блѣскавы обрядѣ; той учи че има единъ рай на едно опрѣдѣленно мѣсто и едно очистище за душе-спасеніе-то на грѣшницѣ-тъ; той има чудеснѣ силѣ да подбужда страхо-тъ и надеждѣ-тъ на чловѣци-тъ. Много сѣжѣхъ храмове и обрѣчища съ идолы сѣхъ се въздигнѣли отъ служители-тъ на Будѣ.

Ако видѣте единъ Будаискѣ храмъ, ще се възчудѣте. На всѣхъ странѣ изъ входе-тъ на храма ще видѣте малкѣ продавницѣ на дѣтѣскѣ играчки. Вжѣтрѣ въ дворъ-тъ на храмъ-тъ чловѣци ядѣтъ, пѣжѣтъ и пушѣтъ, а вжѣтрѣ въ самый-тъ храмъ, прѣдъ нозѣ-тъ на идола-тъ, ще видѣте насѣдали религѣознѣ проповѣдницѣ на които поклонницѣ-тъ плачатъ да избѣжѣтъ заради тѣхъ по нѣколко молитвѣ, когато тѣ се наслаждаватъ споредъ желаніѣ-та си вѣнѣ отъ храмъ-тъ. Онѣзи които се молятъ самѣ за себе си написватъ молитвѣ-тъхъ си на единъ хартѣйкѣ, тогава като ѣхъ увѣжѣтъ на единъ топѣицѣ и като ѣхъ наплѣнчатъ, хвърлятъ ѣхъ вѣзъ идола-тъ; ако топѣица-та се залѣни, поклонникѣ-тъ разбира че молитва-та му се прѣсѣма, ако ли падне, молитва-та отива на вѣтрѣ-тъ.

За да се не омрѣси идола-тъ, направѣна е една решетка около него. По нѣкогѣшъ на мѣсто топѣицѣ, тѣхъ употрѣбѣватъ писанѣ молитвѣ и волнѣ приношеніѣ които окачатъ по решетѣ-тъхъ. По нѣкогѣ очѣ-тъ, уши-тъ и носѣ-тъ на идола-тъ се пѣтривѣтъ отъ цѣлуваніе.

Колко прѣятно е да обрѣщѣмѣ вниманіе-то си отъ това омразно сѣувѣрѣіе къмъ свѣтлѣнѣ-тъхъ на Евангѣліе-то което ни учи да казвамѣ: "Отче нашъ който си на небеса."

Благодареніе Богу, много Евангѣлескѣ проповѣдницѣ въ сегашнѣ-тъхъ вѣременѣ

се стараѣтъ за распространіе-то на Христѣанство-то между язычницѣ-тъ въ Японіѣ. Тѣхъ успѣватъ чудно, и до сѣга церкви за туземцѣ-тъхъ сѣхъ се въздигнѣли, училища сѣхъ се отворили, и много книги отъ Св. Писаніе сѣхъ прѣвѣдени вече на Японскѣ-тъхъ языкѣ.

СТАНЛЕЙ.

Въ 40 брой на минѣжлогѣднѣшнѣ-тъхъ Зорницѣ говорѣхъмѣ малко за изслѣдованіѣ-та на Г. Хенри Станлей. Сѣга ще извлѣчѣмъ нѣщо за опытно-тъхъ на този мѣжѣ изъ едно писмо на Паризскѣ-тъхъ дописникъ на *Бостонскѣ Журналѣ*.

Станлей пристигнѣ въ Европѣ въ много по-добро състояніе отъ колкото прѣятѣли-тъ му прѣдполагахъ, но той много скоро е остарѣлъ и тѣломъ и умомъ. Той толкозъ бѣ истощѣнъ прѣзъ дѣлѣтъ-тъхъ и труднѣ-тъхъ си изслѣдованіѣ, щѣто когато стигнѣ при море-то, на край-тъ на рѣжѣ-тъхъ който бѣхъ изслѣдѣвалъ, той едвамъ можеше да стои на нозѣ-тъхъ си безъ да го подпѣра нѣкой. До това бѣдно състояніе въ здравіе-то си той бѣ дошѣлъ чрѣзъ чѣсты гладуваніѣ и жадуваніѣ, чрѣзъ много грижѣ борбѣ и страхове. Коса-та му е почти побѣлѣла и лице-то му е много набрѣчѣкано. "Всѣкоя минута отъ живота ми," казва той самъ, "е прилагала по една брѣжѣ на лице-то ми." Но слѣдъ като излѣзе изъ труднѣ-тъхъ си обстоятелства и дойде край море-то, дѣто намираще изобилно хранѣ, той почнѣ много да се поправѣ и въ нѣколко дни здравіе-то му бѣше въ доста добро състояніе.

Невъзможно е сѣга да опишемъ всѣхъ-тъхъ трудове и опасности прѣзъ които този научѣнъ мѣжѣ е минѣлъ прѣзъ чуднѣ-тъхъ си и полезнѣ-тъхъ си изслѣдованіѣ. За три години прѣдѣ да се вѣрне въ Европѣ той не бѣхъ прѣимѣлъ нито писма нито вѣстницѣ, нито отъ Амерѣкѣ нито отъ Англіѣ, и тѣй той бѣше съвѣршенно отдѣленъ отъ просѣщеннѣ-тъхъ свѣтъ. Той не знаеше за свѣтъ-тъхъ нищо друго освѣнѣ онова което самъ виждаше и изслѣдѣваше. На всѣко мѣсто той сѣрѣщаше опасности и мѣжнѣти. "Когато прѣдпрѣхъ да прѣминѣхъ прѣзъ великѣ-тъхъ имперіѣ съ който Гордонъ паша имаше войнѣ," казва той, "азъ посѣрѣжѣхъ най-страшнѣ прѣпѣтѣстѣиѣ. Всѣка-та страна бѣше въ едно безначално състояніе; вѣорѣжѣннѣ дружнѣи крѣстѣосѣвахъ на всѣхъ посокѣхъ и обрѣахъ и убивахъ всѣкого когото можѣхъ да хванѣтъ. Азъ имахъ съ себе си само 280 чловѣци, и главна-та ми нужда бѣше да имамъ повече съюзницѣ. По това вѣме зѣхъ съ себе си още 2,000 души помощницѣ, и съ тѣхъхъ прѣминѣхъ прѣзъ едно отъ най-опаснѣ-тъхъ мѣста. Азъ нарѣжѣдахъ чловѣци-тъхъ си тѣй щѣто да не можѣтъ непрѣятѣли-тъхъ ни нито да ни нападѣжѣтъ внезапно нито да ни заградѣтъ, и никѣя сутринъ не трѣгнувахъ напрѣдъ безъ да узнаѣхъ добрѣ, чрѣзъ стѣгѣдѣтели, какво имаше прѣдъ насъ. Прѣзъ тѣзи си труднѣ и опаснѣ пѣтуваніѣ, азъ изгубѣхъ само 5 души отъ 2,000 помощницѣ. Чѣсто сѣмъ мыслилъ че Провидѣніе-то ни покровителствоваше, защото нѣхъ чѣсто дохождахъмѣ въ такѣва опасности отъ които се виждаше че никѣя чловѣческа помощ не можеше да ни избавѣ отъ погубленіе." Когато пристигнѣхъ при Мтеза, единъ отъ Африканскѣ-тъхъ царѣ, този царъ му прѣдложѣлъ да му даде 50,000 чловѣци съ които да рѣтува противъ нѣкои племена. Станлей

казалъ на царь-тъ че неговата работа не была да ся бие съ разны-тъ племена и да ги съсыща, но да изслѣдува земь-тъ и да ся старае да принесе нѣ-какво добро на жители-тъ. Тѣзи думы на изслѣдователь-тъ ся разнесли между туземцы-тъ, които отъ тогава не гледали толкось злонамѣренно къмъ него. Той казва: "Азъ можехъ да прѣмнѣхъ прѣзъ всѣко мѣсто като смазвахъ всѣ-кой противникъ, който бы ми ся въ-противилъ или бы ми отрекълъ нѣщо, защото моп-тъ чловѣци бѣхъ добръ въоружени; но това не бѣше мое-то желаніе. Когато искахъ да минѣхъ прѣзъ земь-тъ на нѣкой главатаръ, азъ му пращахъ такова извѣстіе: "Ты трѣбва да мя пустнешъ да минѣхъ безпрѣпят-ственно. Ако сторнѣшъ това, азъ ще ся стараѣхъ да ти принесе гольмо добро. Азъ ще ти покажѣхъ какъ можешъ да бѣдешъ по-честитъ, и какъ да ся изба-вишь отъ онѣзи които крадѣтъ чловѣ-цы-тъ ти и ги продаватъ. Но ако ми прѣпятствувашъ, тогава азъ ще прѣмнѣхъ съ бой. Азъ тя обычамъ сѣрдечно, но азъ знаѣхъ и какъ да наказвамъ не-пріятелѣ-тъ си. По този начинъ азъ въобще прѣминувахъ безъ главоболіе отъ странѣ на главатарѣ-тъ."

Нѣкои подробности за единъ случкѣ ще покажѣтъ прѣзъ каквы прѣмѣждія е минувалъ Г. Станлей. Когато трѣг-нахъ отъ Англіѣ, той зѣлъ съ себе си единъ ладіѣ построенъ тѣй щото да може да ся разглобява на части, и когато стигналъ въ Африкѣ той далъ тѣзи ладіѣ на нѣколко отъ чловѣцы-тъ си да ѣхъ носятъ. Като вървели покрай ед-но езеро тѣ видѣли на сѣрѣца си единъ твърдъ плодovitъ островъ, и понеже были почти прѣмрѣли отъ гладъ, тѣ ся рѣшили да отидѣтъ тамъ да търсятъ хранѣ. Като сглобили ладіѣ-тъ, Г-нъ Станлей съ 10 души отъ чловѣцы-тъ си влѣзълъ въ неѣж и ся отправилъ къмъ островъ-тъ. Островитяни-тъ видѣли при-ближаваніе-то на тѣзи чужденцы и мнозина отъ тѣхъ ся събрали на брѣгъ-тъ къмъ които отивала ладіѣ-та. Тѣ пзвали разны гласове. Станлей мы-слилъ че заявленіе-то на онѣзи остро-витяны было непріятелско, но като чловѣцы-тъ му казали че нѣмало причи-нѣ да ся боятъ и като гладъ-тъ ги на-силвалъ, той заповѣдалъ да вкаратъ ла-діѣ-тъ въ едно малко заливче. Щомъ обаче тѣ ся спрѣли и внезапно ладіѣ-та заедно съ тѣхъ ся намѣрила нѣкол-ко лактіе на вѣнъ отъ водѣ-тъ; тамъ ги пстеглили множество островитяни. На онова мѣсто тѣ ся намѣрили окръ-жени отъ много туземцы отъ които всѣ-кой ималъ лѣкъ-тъ си запижтъ сѣрѣщо тѣхъ. Пушки-тъ на Станлей и на чловѣ-цы-тъ му были въ ладіѣ-тъ, но тѣ не можели да ги похважѣтъ защото прѣди тѣ да сторятъ това, стрѣлы-тъ щѣли да ся изпразнятъ въ грѣды-тъ имъ. Втрѣщенъ въ това си състояние Станлей ся старалъ да окротѣ туземцы-тъ, като имъ далъ нѣкопдрехы и други нѣща. За повече отъ три часове тѣ сто-ели тамъ и ся молили за помилованіе и хлѣбъ. Станлей мыслѣлъ че тамъ щѣ-ли да ся свѣршатъ дни-тъ му. Тузем-цы-тъ рѣмжали противъ него и чловѣ-цы-тъ му и въртели копіѣ-та си сѣрѣщо тѣхъ. Нѣкои ги дрѣпали за косы-тъ имъ, а други ги блѣскали. По едно врѣме дивацы-тъ ся поукротили и ся поразнесли, но послѣ тѣ пакъ почнѣли да ся събратъ. Станлей мыслѣлъ че было врѣме да бѣгатъ, и заповѣдалъ на чловѣцы-тъ си да дрѣпнѣтъ ладіѣ-

тъ въ водѣ-тъ. Щомъ тѣ направилъ това, мнозина туземцы ся сружѣли по-диръ тѣхъ. Слѣдъ единъ опаснѣ борбѣ, въ коѣто погнѣли нѣкои туземцы, Станлей и чловѣцы-тъ му сполучили да избѣгнѣтъ.

При всѣкы-тъ тѣзи мѣнотѣи и опа-сности прѣзъ които е прѣминувалъ, Станлей е въсхытенъ повече отъ всѣкой другъ пакъ за прѣдпріятіе-то си и ся види като да е готовъ пакъ да отиде по онѣзи страны. Той съ вѣсторгъ при-казува за чудны-тъ мѣста които е из-слѣдувалъ. Това въсхыщеніе придруже-но съ длѣжностъ, го е направило да мо-же той да прѣтърпи всѣчко и да иска-ра дѣло-то си сполучливо. Той казва: "Азъ бѣхъ зель хыляды лиры отъ ре-дакторы-тъ на два вѣстника за да ги иждивѣхъ въ изслѣдованіѣ на които край-тъ не бѣше ми извѣстенъ; но едно нѣщо знаехъ че азъ трѣбваше да сторѣхъ всѣ-что можехъ за да извършѣхъ дѣло-то сполучливо, и че до когато това не ся извършеше азъ не трѣбваше да ся върнѣхъ въ Европѣ. Може бы че азъ щѣхъ да умрѣхъ и никой да неможе ве-че да чуетъ за мене; но до когато това не станеше, азъ усѣщахъ че бѣхъ об-везалъ себе си да не ся върнѣхъ додѣ не извършѣхъ прѣдпріятіе-то си сполуч-ливо."

Само по този начинъ, т. е. съ трудъ и постоянство, чловѣци истинно ся от-личаватъ въ наукѣ-тъ и въ кое да е друго отдѣленіе на чловѣческѣ-тъ дѣ-ятельность.

Въ Великѣ Британіѣ ся обнародватъ сега 1744 вѣстници и други списанія. Отъ тѣзи 1352 ся издаватъ въ Англіѣ; 59 въ Валсъ; 173 въ Шотландіѣ; 141 въ Ир-ландіѣ; 19 въ малкы-тъ островы. Отъ всѣкы-тъ тѣзи вѣстници и списанія, въ Англіѣ ся обнародватъ повседневно 112; въ Валсъ 3; въ Шотландіѣ 21; въ Ирландіѣ 13; въ малкы-тъ остро-вы 3. Прѣди двадесетъ години, на 1858, въ Великѣ Британіѣ ся обнародвали само 868 вѣстници и списанія; отъ тѣ-зи само 47 ся обнародвали повседневно — именно, 29 въ Англіѣ, 5 въ Шот-ландіѣ, и 13 въ Ирландіѣ.

Износваніе-то на газево масло отъ А-мерикѣ до толкова ся е увеличило отъ четири години насамъ, щото днесъ газъ ся употребява като освѣтително веще-ство почти всѣждѣ въ образованѣ-тъ свѣтъ. Отъ начало, газеви-тъ кладенцы на Пенсилваніѣ и Западнѣ Виргиніѣ у Америкѣ сѣ доставили около 80,000,000 бурета съ газъ, които струватъ около 80,000,000 ан. лиры.

Сребърны пары най-първо сѣ ся на-правили отъ Фидона, единъ отъ царѣ-тъ на Аргосъ, у Гръціѣ, около 860 го-дины прѣди Р. Христово. Това ся слу-чило около 140 год. слѣдъ построеніе-то на Соломоновъ-тъ храмъ.

Прѣзъ годинѣ 1876, пощинско-то от-дѣленіе въ Японіѣ прѣпратило 30,000, 000 писма, вѣстници, и запискы; отъ тѣхъ само 114 писма ся загубили.

Когато единъ мореплавателъ, който былъ искрененъ и усърденъ Христіа-нинъ, ся разболѣлъ, жена му казала на него: "Не ся ли боишь да прѣдста-нешъ прѣдъ праведный-тъ сѣдіѣ?" Той ѣ отговорилъ: "Жено, защо да ся боѣхъ отъ Оногова който умрѣ за мене?"

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АНГЛІЙСКА-ТА ВОЙСКА.

Л. Хералдъ извлѣча слѣдующе-то изъ едно писмо отъ Лондонъ:

Всѣкой ся надѣва че ще има миръ, но всѣкой усѣща че положеніе-то е об-тѣжѣно и опасно. Въ Истокъ, дѣто Рускы войнѣци и Англіѣскы моряци сѣ лице съ лице едни сѣрѣщо другы, само една искрица бы была доста за да въ-пали единъ ужасенъ пожаръ. Една не-благоразумна дума, една необмысленна поствѣпка на нѣкой Рускый политикъ или военачалиникъ, могла бы да расклати страсти-тъ на Англіѣскый-тъ народъ до войнѣ. Ето защо наше-то Правителство (Англіѣско) прави военны приготвления, ако и да не губи още надеждѣ-тъ си за миръ.

Благоврѣменно е да ви покажѣхъ как-вы сухоземны силы има на расположе-ніе-то си Велика Британіѣ. Цѣло-то чи-сло на онѣзи които ся смѣтатъ въ во-еннѣ-тъ службѣ е, споредъ послѣднѣ-тъ изложенія, 677,930. Но редовна-та, или по-право дѣйствующа-та войска е 190,245, отъ които 63,707 войнѣци сѣ намѣрватъ въ Индіѣ. Второстепенна-та резерва на войскѣ-тъ състои отъ 11,258 души. Тя състои отъ войнѣцы които сѣ слугували другъ пакъ и които могатъ да ся призвать въ военно врѣме. Сѣще-ствува тоже една резерва отъ народнѣ-тъ стражѣ. Число-то на тѣзи спомага-телихъ войскѣ възлиза на 27,343 вой-нѣцы, които ся обучаватъ на орѣ-жѣ само нѣколко седмицы прѣзъ годи-нѣ-тъ, но които сѣ длѣжатъ да слугу-ватъ въ случай на войнѣ. Първостепен-на-та резерва войскѣ състои отъ 23, 763 войнѣцы, които пріематъ разны пенсіѣ. Освѣнъ горня-тъ, въ Англіѣ има и едно селашко копнѣческо тѣло отъ 9,636 души, и военны-тъ тѣла на вол-нѣцы-тъ на които число-то възлиза на 183,078 души.

РУССИ-ТѢ ВЪ РУСЧУКЪ.

Единъ дописникъ на *Таймсъ* телегра-фа отъ Русчукъ отъ 8-ый Февр.

Днесъ по пладнѣ Русси-тъ влѣзохъ тържественно въ Русчукъ, прѣдвожда-ни отъ Ген. Тодлбена съ единъ щабъ отъ около 200 чиновники. Тѣ ся посрѣщ-нахъ пзвѣтъ Каменны-тъ врата отъ нѣколко дружины Турскы пѣшцы, на-редены като почтателнѣ стражѣ по-край пакъ-тъ. Една Българска депута-ція, която ся прѣдвождаше отъ высшѣ-тъ черковници, тоже посрѣщѣхъ Гене-ралъ Тодлбена съ единъ адресъ. Гене-ралъ-тъ отъ конь-тъ си отправи нѣкол-ко думы въ отговоръ на Българы-тъ, които стоехъ гологлави на дѣждѣ-тъ и ся показвахъ безмѣрно кроткы и сми-ренни. Той имъ каза че много Руска кръвь ся е пролѣла за тѣхъ и сега е тѣхенъ редъ да покажѣтъ себе си до-стойны за голѣмы-тъ жертвы; слѣдъ това той обяви че права-та на частны лица ще ся уважаватъ и че всѣкому е простено да живѣе мирно въ домъ-тъ си. Салемъ папа, придруженъ само отъ единъ конникъ, дойде на коня си та позпрати Генералъ-тъ; послѣ и двама-та потеглихъ къмъ града, послѣдвани отъ Рускы-тъ войскы които свирехъ Рускы свирни. Нѣй прѣминѣхмы прѣзъ нечисты и тѣсны улицы, съ полу-запу-стѣли и разнебитены кѣщи, отъ дѣто Турци-тъ гледахъ посѣрижло а Бълга-ри-тъ испущахъ сегызь-тогызь слабы радости въсклицанія. Най-послѣ кон-

нѣческа-та върволница стигнѣ и заста-нѣ прѣдъ Българскѣ-тъ цѣркѣж. Тамъ церковни-тъ служители принесохъ на Генералъ-тъ хлѣбъ и соль, слѣдъ което Русси-тъ ся отведохъ въ разны-тъ мѣ-ста на града.

КАКВО МЫСЛИ АВСТРІЯ.

Слѣдующе-то извлѣчамъ отъ Л. *Таймсъ*:

Любопытно е въ тѣзи критическы врѣмена да узнаемъ какво мысли Ав-стрѣйско-то Правителство, или пакъ мысли ли то нѣщо. Ако можемъ да ся повѣримъ на свѣдѣніѣ-та си за Рускы-тъ условія, които обнародвахмы прѣди нѣколко деня, нѣкои отъ условія-та на миръ-тъ идѣтъ въ стѣлкновение съ Ав-стрѣйскы-тъ интересы. Нова Българіѣ щѣла да ся простре отъ Дунава до Бѣ-ло море, и отъ Видинъ на единъ-тъ край до Едрене на другий-тъ. Истина е че това условіе не е още офиціално, и напн-тъ дописники въ С.-Петербургъ и въ Цариградъ още не го потвърдя-ватъ, но *Руска-та Агенція* потвърдява сѣмъ-то нѣщо. Както и да е, още нѣ-колко деня и нѣй ще узнаемъ истинѣ-тъ, колкото потайно Руссіѣ и да вър-ши тѣзи наредбы които ся касаѣтъ до жизненны-тъ интересы на цѣлѣ Европѣ. Споредъ другы свѣдѣніѣ, обаче, Бълга-ріѣ вече става несъмнѣнно Руска об-ласть. Всѣкой по-важенъ градъ щѣлъ да има по единъ гражданскый и по единъ полицейскый управитель, и Българіѣ щѣ-ла да ся подѣли въ управленіе-то си по сѣщѣй-тъ начинъ както Руссіѣ е раздѣлена. Русси ще занимаватъ всѣ-кы-тъ по-главны службы, и общест-венна-та служба ще бѣде отворена са-мо на Българы които говорятъ Рускый. Тѣзи нѣ свѣдѣніѣ може да ся прѣведе-личени, но ако половина-та отъ онова що ся говори и пише е истина, лесно е да разберемъ защо Австріѣ завизда и негодува. Въ само-то начало на войнѣ-тъ тя обяви че не може да гледа ра-внодушно установеніе-то, непосредствен-но или посрѣдственно, на Руссіѣ на десный-тъ брѣгъ на Дунава.

Повтарямы, какво мысли Австріѣ да прави? Ако слушамы Маджары-тъ, чу-вамы прѣдложенія за войнѣ; ако ся обърнемъ къмъ Славянскы-тъ области, виждамы желанія за миръ. Маджари-тъ, ако можемъ да ся повѣримъ на риторическый-тъ имъ языкъ, прѣдпочи-тали да ся бѣжѣтъ сега нежелѣи да по-зволятъ на Руссіѣ да въздигне единъ силнѣ Славянскѣ область на югъ отъ Дунава. Тѣ казватъ че това бы под-сторило Австріѣ да ся простре къмъ югъ, и че като увеличи число-то на Славянскы-тъ си подданицы тя ще развали сѣнъ-тъ за Маджарско първен-ствованіе. Маджари-тъ, да имъ отдадемъ правдѣ, не крижѣтъ политикѣ-тъ си. Тѣ искатъ да бѣждѣтъ главна сила въ Австріѣ, и за тѣзи цѣль сѣ готовы да пожертвуватъ не само свобода-та на Христіаны-тъ въ Турціѣ, но и права-та на Славянскы-тъ народности въ разсла-бенѣ-тъ имперіѣ на коѣто тѣ сами принадлежатъ. Тѣзи политика може да не е твърдъ достопохвална, но тя е поне-ясна и понятна. Ако Маджари-тъ да бы-хъ были единѣкы господаи въ Австріѣ-скѣ-тъ имперіѣ, нѣй щѣхмы да зна-емъ на какво чакамы и на какво да ся надѣвамы. Руссіѣ бы ся поканила да ся оттегли изъ Българіѣ вътрѣ въ кѣ-со врѣме; тя щѣше да откаже; тогава бы послѣдвала една голѣма война, и Австріѣ щѣше или да спечели или да ся распокѣса. Но маджари-тъ не сѣ

Австрія. Славяни-тъ въ Австрія сж толкова неустойчиви и властолюбиви и толкова прозерчателни въ свое-то бждще колкото и Маджари-тъ. Тъ сърдечно съчувствувать съ Българи-тъ и до-нѣгдъ съ Русіи-тъ. Тъ желаютъ да видятъ Турціи-тъ поцѣпенъ, и да укрѣпятъ положеніе-то си съ останки-тъ на оныи държавъ. Босна и Херцеговина, казватъ тѣ, сж естествена основа на Далматинско-то приморіе, и Държава-та която владѣе зданіе-то трѣба да притяжава и основъ-тъ. Тъ искать да присвоить оныи области за сѣбѣ-тъ прѣчи-ни за коѣкото Маджари-тъ протести-ратъ противъ присъединеніе-то имъ — защото това бы увеличило вліяніе-то и повысило първенство-то на Славяни-тъ въ Австріи. Тъ мыслятъ, тоже, че Австрія може да намѣри вещества за свое-то бждще въ Балканскій-тъ полуостровъ. И тѣзи политика ся вижда доста разумна. Остава сега да видимъ кой гласъ ще послуша Австрійско-то Министество, гласъ-тъ на Славяни-тъ ли или оныи на Маджари-тъ? Нека каже Австрійско-то Правительство послѣдникъ-тъ си думъ — тогава и Англія и Русія ще знайтъ какво да вършатъ. Австрія казва че интереси-тъ ѝ сж сѣщи като намы-тъ (Англіи-тъ) но прѣди да можемъ да работимъ задружно съ неѣ, ный трѣба да узнаемъ чисто и ясно каквы сж нейны-тъ възрѣнія и намѣренія. Настояще-то колебаніе е по-опасно за миръ-тъ нежели едно ясно и рѣшително обявление за военнъ цѣль.

МИРЪ-ТЪ.

Басиретъ обнародва въ понѣдѣлничнѣ-тъ си листъ едно съкращеніе на договоръ-тъ. Ный привождамъ този му членъ, но не поручавамъ точность-тъ му. Ето съкращеніе-то :

“Споредъ свѣдѣнія псчерпаны отъ до-стовѣрны петочници, договоръ-тъ който ся подписа въ Св. Стефанъ помежду Императорско-то Правительство и Русіи-тъ съдържа 29 члена и носи заглавіе “*Предварителны условія за миръ.*”

Тѣзи членове ся занимаватъ съ Чернагоръ, съ Сърбіи-тъ, съ Руманіи-тъ, съ Българи-тъ и най-послѣ съ военно-то обезщетеніе, което е означено съ число единъ милиардъ и четири стотинъ милиони рубли.

Земни-тъ устѣпки въ Азіи-тъ като ся оцѣняватъ на единъ милиардъ и сто милиони рубли, остатъкъ-тъ да бжде 310, 000, 000, ще ся плати въ пары. Начинъ-тъ и срокъ-тъ за исплащаніе-то на това количество не сж опрѣдѣлени, и никакъвъ залогъ не ся е заложилъ. Отъ това е явно че въ договоръ-тъ нѣма нищо за флотъ-тъ и за данъци-тъ на Египетъ и Българи-тъ, и че нѣма ни дума за плащаніе на лихвъ върху остатъкъ-тъ на обезщетеніе-то. Тѣзи точки ще ся наредятъ отпослѣ помежду Русіи-тъ и Турціи-тъ.

Границы-тъ на Българи-тъ. На западъ Българія ся граничи съ старъ-тъ и съ новъ-тъ граници на Сърбіи-тъ, която поченва при Враніи, и като мпнува покрай Митровицъ и прѣзъ Родопъ, спуска ся до Енидже по р. Карж-Су (?) На югъ ще ся тегли една линия отъ Солунскій-тъ заливъ, т. е. отъ околность-тъ на Кавалъ (?) до Дедеагачъ. Отъ тамъ линия-та отива право до Черменъ и като мпнува покрай Едрене отива до Кржк-Клисее и Луле-Бургасъ. На Черно море, граница-та поченва отъ Хакимъ-Табіи-тъ и отива до Мангаліи-тъ, отъ дѣто ся простира до Рассовъ на Дуна-

ва, нѣколко часа надъ Чернъ Водъ. — Желѣзни-тъ пѣтица отъ Митровицъ до Солунъ и отъ Едрене до Дедеагачъ ще си останѣтъ имущества на Турско-то Правительство.

На Сърбіи-тъ ще ся присѣдинятъ Сеница, Новый Пазаръ и Враня.

На Чернагоръ ще ся присѣдинятъ Антивари, Подгорица, Спунъ и Никшичъ.

Крѣпости-тъ и укрѣпленія-та въ Българи-тъ ще ся срынѣтъ съ земѣ-тъ. Турски войски не ще има въ Българи-тъ. Ще има единъ пощенскій и единъ телеграфическій пѣтъ, и Турція ще може да прѣпраца войски-тъ си прѣзъ Българи-тъ; но тя нѣма право да ги държи тамъ. Мюсулмански-тъ жители могатъ да ся повържатъ въ Българи-тъ; но ако тѣ не могатъ въ двѣ години да докажатъ и потвърдятъ законность-тъ на имущества-та си, оныи имущества ще ся продадѣтъ и цѣна-та имъ ще влѣзе въ съкровище-то за сырачета-та и вдовицы-тъ.

Военни-тъ нужности които ся нампратъ въ крѣпости-тъ и укрѣпленія-та на Българи-тъ, тѣи сжщо въ Шуменъ и въ Варнѣ, ще си останѣтъ на Турско-то Правительство.

Една Руска войска отъ 50,000 души ще занимава Българи-тъ поне за двѣ години, която ще ся поддържа, докѣ ся образува една туземна военна стража на коѣкото число-то ще ся опрѣдѣли по-сетѣ, отъ доходи-тъ на Българи-тъ. Тѣзи занимающа войска ще има съобщенія съ Русіи-тъ по Черно море и прѣзъ Руманіи-тъ, и за това ще ся основатъ потрѣбны-тъ военны влагалища въ Бургасъ и Варнѣ.

Батумъ, Ардаханъ, Карсъ и Баязидъ, съ околности-тъ имъ, ще ся устѣпятъ на Русіи-тъ. Нищо не ся споменува въ договоръ-тъ за занимање-то на Ерзерумъ и на Трабизондъ.

Руманія може направо да иска военно обезщетеніе отъ Турціи-тъ.

Никакво военно обезщетеніе не ся дава на Чернагоръ и на Сърбіи-тъ.

До когато ся склучи единъ новъ договоръ помежду Турціи-тъ и Руманіи-тъ, Руманскы-тъ подданици които прѣбываватъ или пѣтуютъ въ Турціи-тъ ще могатъ да ся ползуютъ отъ прѣдшны-тъ си прѣимущества.

Черногорскы-тъ и Сърбскы-тъ подданици които прѣбываватъ или пѣтуютъ въ Турціи-тъ ще подлежатъ подъ законы-тъ на Турскъ-тъ Имперіи-тъ, освѣн въ въпросы които ся относятся до международно-то право.

Данъкъ-тъ на Българи-тъ ще ся опрѣдѣли отпослѣ отъ Рускы, Турскы и Българскы Комисары и ще бжде нѣщо половина отъ доходи-тъ на Българско-то княжество.

Прѣобразованія подобны на прѣдложены-тъ въ първо-то засѣданіе на Конференціи-тъ, ще ся положатъ въ дѣйствиѣ въ Боснѣ и Херцеговинѣ. Въ Епиръ и Тессалии-тъ ще ся приспособи органическый уставъ който ся издаде на 1868 за Критъ. Нищо не ся споменува въ договоръ-тъ за Гръци-тъ и за Критъ.

Рускы-тъ калугери въ Св. Горъ задржатъ свои-тъ права.

Рускы-тъ войски ще опразднятъ веднага държавъ-тъ, и тѣ не бива да сж тука слѣдъ три мѣсецы. Въ Азіи-тъ, това ще ся извърши вѣтрѣ въ шесть мѣсецы, и Рускы-тъ войски тамъ ще иматъ право да си отидѣтъ съ корабы отъ Трабизондъ.

Международна-та Комисія за плуваніе-то по Дунава, която прѣбывава въ Сули-нѣ, ще върши службѣ-тъ си както по-

напрѣдъ. Высока-та Порта ще очисти и приготви Дунава за плуваніе, и ще обезвреди съ едно количество най-малко отъ 500,000 франгы оныи които прѣтърпѣхъ загубы по причинѣ на военны-тъ дѣйствиѣ.

До склучваніе-то на единъ новъ търговскый договоръ търговскы-тъ сношенія ще продължаватъ както по-напрѣдъ.

Русія като не притязавъ да си присѣдини земи, Добруджа ѝ ся устѣпва за да ся отдаде на Руманіи-тъ, въ замѣнъ за Бесарабіи-тъ която ще ся повърне на Русіи-тъ.

Въпросъ-тъ за уреждане-то на Персійскы-тъ границы трѣба да ся рѣши колкото е възможно по-скоро.

Условно е щото договоръ-тъ да ся подпише отъ Султанъ-тъ и отъ Императоръ-тъ въ единъ срокъ отъ петнадесетъ дни.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

С.-Петербургъ, 21 Февруарій. — Въ тукашны-тъ официалны крѣгове става пакъ въпросъ за събраніе-то на единъ Конгресъ въ Берлинъ. Вѣрва ся че Князь Бисмаркъ одобрява това прѣдложеніе.

Лондонъ, 21 Февруарій. — *Таймсъ* вѣрва че Конгресъ-тъ ще ся събере въ Берлинъ, и че трима-та Първи Министри — Князь Бисмаркъ, Князь Горчаковъ, и Контъ Андранъ — ще участвувать въ него.

Віена, 21 Февруарій. — Полуофициалнѣ-тъ *Политише Кореспонденс* извѣстява че Русси-тъ сж почижи да отмахнуватъ торпиды-тъ отъ Дунавъ-тъ, и че плуваніе-то по рѣкъ-тъ наскоро ще ся почне.

Берлинъ, 22 Февруарій. — Подтвърдѣватъ че Конгресъ-тъ ще ся събере въ Берлинъ, може-бы въ свършѣ-тъ на Мартъ. Първи-тъ Министри ще участвувать въ него. Австрія и Германія сж одобрили това.

Парижъ, 23 Февруарій. — Нѣкои Френскы вѣстници на Консервативнѣ-тъ партіи сж съгласни съ органъ-тъ на Г. Гамбета, *Републикъ Франсезъ*, че Франція не ще земе участіе въ Конференціи-тъ или Конгресъ-тъ ако Силы-тъ пріематъ събраніе-то да стане въ Берлинъ.

По-малкы-тъ държавы ще ся прѣдставителствувать въ Конгресъ-тъ.

С.-Петербургъ, 23 Февруарій. — Полу-официалнѣ-тъ *Журналъ де С.-Петербургъ* обявлява че склученъ-тъ между Русіи-тъ и Турціи-тъ договоръ не поврежда интересы-тъ на Европѣ, и особенно никакъ не докача *интересы-тъ* на Англіи-тъ.

Римъ, 23 Февруарій. — Италіанскый-тъ Парламентъ ся отвори днесъ. Слово-то на царя казва че единство-то на Италіи-тъ като е утвърдено на здравы основи, Правительство-то може да пристѣпи къмъ приложеніе-то на прѣобразованія. Италія пріема събраніе-то на единъ Конференціи-тъ, и ще ся постараетъ за такова рѣшеніе на Источнѣ-тъ въпросъ което е съобразно съ правдѣ-тъ и права-та на челоѣчество-то.

Лондонъ, 24 Февруарій. — Въ Камаръ-тъ на Лордове-тъ, вчера, Лордъ Дерби каза относительно до Источнѣ-тъ работы че състояніе-то установено въ Истокъ-тъ чрѣзъ договоры-тъ на 1856 и 1871 е прѣстанѣло да сжществува, но че тѣзи договори сж пакъ обезателни за Силы-тъ които сж ги подписали, додѣ-то Европа не одобри новъ-тъ системъ. Англія ще отиде въ Конгресъ-тъ, продължилъ Англіискый-тъ Министръ, зада

уравни мѣжнотѣ-тъ споредъ както го изискватъ Европейскы-тъ а не само Рускы-тъ интересы; тя ще крѣпи едно равновѣсіе помежду разны-тъ племена и вѣры. Министръ-тъ на Англіискъ-тъ царѣ-тъ скончалъ като казалъ че задатѣ-тъ на договорници-тъ въ Конгресъ-тъ бжде мѣченъ.

Лондонъ, 24 Февруарій. — Въ Камаръ-тъ на Лордове-тъ, Лордъ Дерби каза че Англія ще ся споразумѣе съ другы-тъ Силы, особенно съ Австріи-тъ, за распореджанія-та относительно до Конференціи-тъ. Лордъ Дерби каза отъ че Англіиското Правительство обявилъ че е желателно всѣкый-тъ договоръ на миръ-тъ помежду Русіи-тъ и Турціи-тъ и не само една часть отъ него, да ся подложи на Конгресъ-тъ.

Атина, 26 Февруарій. — Англія извѣстила на Атинско-то Правительство че тя пріема прѣдложеніе-то на Гръци-тъ да ся прѣдставителствувать и тя въ Конгресъ-тъ.

Віена, 26 Февруарій. — Вѣроятно че Конгресъ-тъ ще почне засѣданія-тъ си на 19-ый Мартъ, подъ прѣдѣдательство-то на Князь Бисмарка. Франція и Турція ще участвувать въ Конгресъ-тъ.

Л. Таймсъ обнародва слѣдующы-тъ телеграмы отъ допненицы-тъ си :

С.-Петербургъ, 13 Февруарій. — Българи-тъ сж протестиралы противъ присъединеніе-то на Старъ Сърбіи-тъ съ Сърбско-то Княжество, на основаніе че населеніе-то е не Сърбско но Българско. Руско-то Правительство ся въздържа отъ да рѣши тѣзи точки, и казватъ че то щѣло да възложи рѣшеніе-то на този и подобны въпросы на единъ международнъ Комисіи-тъ.

Гръци-тъ протестиратъ противъ началото което сжди за народность-тъ на окрѣжія споредъ по-голямъ-тъ часть на жители-тъ, и поддържатъ че и степенъ-тъ въ образованіе-то на всѣкъ народность трѣба да са земе въ смѣтъ.

Берлинъ, 15 Февруарій. — Русія има намѣреніе да назначи Г. Балабанова Управитель на Българи-тъ, като го подчини подъ военный-тъ начальникъ на Рускы-тъ войски които ще останѣтъ въ Българи-тъ. Г. Балабановъ е Българинъ, който, задружно съ Г. Цанкова, обходи Европийскы-тъ столицы прѣди избухваніе-то на войнѣ-тъ.

Българъ, 19 Февруарій. — Князь-тъ дойде тука само за нѣколко деня за да присѣтствува въ засѣданія-та на Министерскый-тъ Съвѣтъ, и може наскоро да ся върне въ Нишъ. Миланъ утѣрилъ единъ депутаціи-тъ отъ Българчаны-тъ кой ся падѣва че исканія-та на Сърбіи-тъ че ся удовлетворятъ.

Въ Пиротъ, владыка-та Евстатій по-сторилъ жители-тъ да не припознаватъ Сърбскъ-тъ власть. Сърбскый-тъ управникъ на оныи градъ, Гока Стефановичъ, подижажъ оплакванія противъ 200 души Пиротскы-тъ гражданы, които, като Българи, просили отъ Великый-тъ Дукъ да ся присѣдинятъ съ бждущъ Българи-тъ и хвърлил 40 души въ тъмницѣ.

ИЗВѢСТІЕ.

По причинѣ на непостояннѣ-тъ цѣль на кайме-то, ный не можема вече да го приймамы за вѣстникъ-тъ, и молимы настоятели-тъ си да дѣйствувать съобразно съ условія-та ни помѣстены подъ заглавіе-то на вѣстникъ-тъ, които то трѣба да прочетатъ съ вниманіе.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Болдѣстана.